

[Indenrigsministeren.]

sten alle forældre, er stærkt optaget af, hvordan de ved kontakten med deres børn kan undgå, at deres børn skulle blive grebet af det, som vi kalder ungdomsnarkomanien. Jeg har også den opfattelse, at de danske skoler, de danske lærere, i vidt omfang søger at løse opgaven på bedst mulig måde. For yderligere at styrke mulighederne for at give børnene og de unge en orientering ved folketinget jo, at der nu skal ansættes under undervisningsministeriet et yderligere antal konsulenter, således at oplysningsarbejdet kan blive så godt som overhovedet muligt. Jeg er enig med hr. Ib Thyregod i, at det er i skolerne og fra forældrene, påvirkningen over for de unge skal komme, at man må lægge vægt på oplysningsarbejdet, og at vi må intensivere det.

Fru Else-Merete Ross rejste det spørgsmål, om vi havde tiltrådt den konvention, som fru Else-Merete Ross nævnte. Jeg kan sige, at vi har stemt for den, og jeg kan sige, at sundhedsstyrelsen er i gang med forberedelserne til ændring af lovgivningen, således at folketinget kan ratificere den pågældende konvention.

Hr. Tastesen rejste spørgsmålet om bokse. Jeg henviser til det svar, jeg her har givet til det samlede udvalg, at vi er parat til, når politiet har henstillet det til os, at foretage nye overvejelser med henblik på at give apotekerne den bedst mulige sikring for at undgå tyverier. Det er oplyst over for udvalget, at der i april måned var 8 tyverier, hvoraf ingen gav resultat. Jeg kan tilføje på baggrund af de oplysninger, vi har nu, at der har været 11 apotekstyverier eller forsøg derpå i maj måned, og kun 2 af disse gav resultat — et resultat, der betød, at man kom i besiddelse af 5.400 terapeutiske doser. Jeg mener, at når vi ser på udviklingen inden for apoteksindbruddene, så har de foranstaltninger, der er truffet, alligevel virket på en sådan måde, at dels er antallet af apoteksindbrud sat væsentligt ned, dels er antallet af de indbrud, som giver resultat for dem, der bryder ind, blevet meget begrænset. Men vi må arbejde videre, således at vi i videst muligt omfang sikrer apotekerne.

Jeg vil endnu en gang takke udvalget for arbejdet. Når udvalget fortsætter sit arbejde også efter, at folketinget er taget på

sommerferie, og ønsker en rejse til Jylland for at se på problemerne dér, så er det naturligt, at vi fra indenrigsministeriets side er imødekommende over for en sådan anmodning. Vi er interesseret i, at folketingsudvalget i videst muligt omfang får de bedst mulige oplysninger.

Justitsministeren (*Thestrup*): Jeg vil gerne sige i anledning af hr. Tastesens spørgsmål, at jeg kan ikke nu uden en nærmere undersøgelse, bl. a. af den praksis, der hidtil har været, sige, hvilke ændringer i rigsadvokatens cirkulære det vil være rimeligt at foretage, men hovedlinjerne i dette cirkulære er det min agt at følge. Jeg tror, at vi alle er enige om, at én af de farligste og også en af de mest utiltalende former for narkotikaudbredelse er udbredelsen til børn og ganske unge. Og jeg vil tro, at det må være rimeligt, at der ved ændringerne i cirkulæret søges sat ind herimod i stærkere grad end tidligere.

Jeg kan sige over for det af hr. Ib Thyregod anførte, problemet med bevisspørgsmålet, at det vil naturligvis også blive behandlet i cirkulæret. Jeg vil naturligvis orientere udvalget om de administrative ændringer, der finder sted.

Må jeg til slut sige, at jeg takker hr. Kai Moltke for de oplysninger, han kom med. Jeg tror, han har ganske ret i, at bekæmpelsen af forhandlere o. lign. må koncentrere sig om at søge at undgå, at stofferne kommer ind. Jeg er også enig med ham i det andet synspunkt, han fremkom med, at der må ikke være nogen frihandelszoner for narkotika.

Socialministeren (*Nathalie Lind*): Hr. Tastesen stillede mig et direkte spørgsmål angående fængsling af børn og unge, og jeg må i denne forbindelse henvise til, hvad der har været svaret til udvalget, og som jeg også udtalte her i tinget i besvarelse af et spørgsmål fra hr. Kjeld Olesen den 21. april i år, at forslag til de to observationsafdelinger, som indgår som et led i de foranstaltninger, socialministeriet skal iværksætte, er ved at blive udarbejdet, og vi håber, at de fra 1972 vil kunne tages i brug.

Må jeg i anledning af spørgsmålet om praktikanternes medvirken i behandlingsarbejdet sige, at vi fra socialministeriets side